

Forventninger, end Regeringen overhovedet vil kunne indfri, al den Stund vi jo ikke selv parlamentarisk set har Magten, hverken her i Folketinget eller endnu mindre i det andet Ting. Men jeg tror i denne Forbindelse at turde sige, at Venstres og de Konservatives Vælgere ogsaa stillede deres Forventninger ikke blot til, hvad vi kan udrette med vor nye Regering og vore Medarbejdere i det radikale Parti, men ogsaa til deres egne Repræsentanter herinde, netop ud fra det Hovedsynspunkt, som det ærede Medlem Hr. Rode saa fortræffeligt har givet Udtryk for i det, jeg citerede før.

Jeg vil gerne sige, at vi har al Grund til, naar vi efter Valgdagens Kamp og Tummel samles herinde, at lægge Sværd og Spyd til Side, som der ikke er Brug for her. Ofte er der jo heller ikke Brug for dem derude; Valgkampagnen og Vælgermøderne kan nu forme sig, som de kan, nede hos mig gaar det altid smukt og roligt til, og det gør det som Regel ogsaa Landet over. Det er, naar vi staar ude paa Tribunerne, at vi mener, at vi maa overbyde hinanden med Hensyn til, hvad vi vil gøre til Lykke og Velsignelse for Folket, og dér er der ingen Grænse for, hvad der bydes paa, dér stilles nu de utroligste Interpellationer, og den konservative, Venstre-, radikale eller socialdemokratiske Kandidat, der kan svare mest imødekommende, er den bedste, og ham — siger Vælgerne — giver vi vore Stemmer. Men naar Valgdagen er forbi, naar Kampen er endt, mødes vi her for at gøre en Gerning i Kraft af det Mandat, vi har faaet, men ogsaa i Overensstemmelse med det Ansvar, som paahviler os, og de Forventninger, der stilles til os fra alle Partiers Side.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard talte netop om dette at bygge og ombygge; han lignede vort Samfund ved et Folkehjem, og jeg vil ogsaa gerne ud fra dette benytte et Billede, Hvis et Hus, som bygges, skal komme til at svare til Forventningerne, maa Fundamentet være i Orden, og Fundamentet i det danske Folkehjem er den arbejdende Mand og Kvinde i By og paa Land. Hvis Bygherren ikke sørger for, at Fundamentet er godt, faar han ingen Glæde af Bygværket, og det er dog det, han i sidste Instans ønsker: at faa Udbytte og Glæde af det Forehavende, han havde for, og det maa ogsaa være hyggeligt for Bygherren selv at leve i Bevidstheden om, at de, som skabte Værket, har rimelige Vilkaar at leve under.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg ikke undlade at vende mig til min Lands-

mand, det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Jeg skal overfor ærede Medlemmer forudskikke den Bemærkning, at jeg er lige saa god Jyde som det ærede Medlem Hr. Pinstrup, det udviser i alt Fald min Daabsattest, og jeg tror nok, den er ægte. Vi har ofte under Kampene i dette Land talt om at grave Grøfter og at sætte Skel o. s. v., og vi Socialdemokrater er altid blevet beskyldt for at være Folk, der kun vilde ud-saa Had og Misundelse og sætte ødelæggende Skel i Samfundet. Jeg har ikke hidtil hørt nogen i den Grad lægge Grund til et enestaaende Had mellem By og Land, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har gjort det i den seneste Tid. Det er endogsaa gaaet saa vidt, at den tidligere Landbrugsminister forgangen i Aarhus fandt Anledning til at tage bestemt Afstand fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup.

Jeg vil sige til det ærede Medlem: Jeg ved ikke, om han selv har voksne Børn, men vi Jyder, der er kommet over at bo paa Øerne, og de Jyder, som bor i København — og det er ikke saa ganske faa —, begriber ikke, at man kan være saa snæversynet, at man helt kan overse, at det er de gode Jyders eget Afkom, de spytter i Synet, naar de fører den Tale; det, de Herrer er i Færd med, er at føre Krig med deres eget Afkom. Jeg beklager i højeste Grad sligt, men naar man hører disse Referater fra Genève, hvor de største og betydeligste Politikere er til Sted, og man faar at vide, at der var Splid, at det var Partiinteresserne, som delte, saa begynder man at tvivle om, at hvad der kommer ud deraf, er Pengene værd — saa forstaar man, at der er langt igen, inden man naar frem til det, som det var mig, og, saa vidt jeg forstod, ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode om at gøre: at vi her efter Valgtummelen gik til Udvalg og til Møder for netop at vise i Gerning, at al Politik, som han sagde, gaar ud paa at omforme Samfundet og gøre det til et bedre Opholdssted for Mennesker, mere tjenligt for menneskeligt Liv og menneskelig Virksomhed.

Men de Medlemmer her i Rigsdagen, der alvorligt vil arbejde for dette, kan ikke stille sig Side om Side med det ærede Medlem Hr. Pinstrup og billige den Politik, han fører. Er det virkelig det ærede Medlems Ønske, at alle i dette Land skal rejses mod Gaardmændene, mod de 70 000, for hvilke han føler sig i særlig Grad som Repræsentant? Er det vort Samfund tjenligt at faa indledet en saadan ny og egenartet Klassekamp i vort Land?